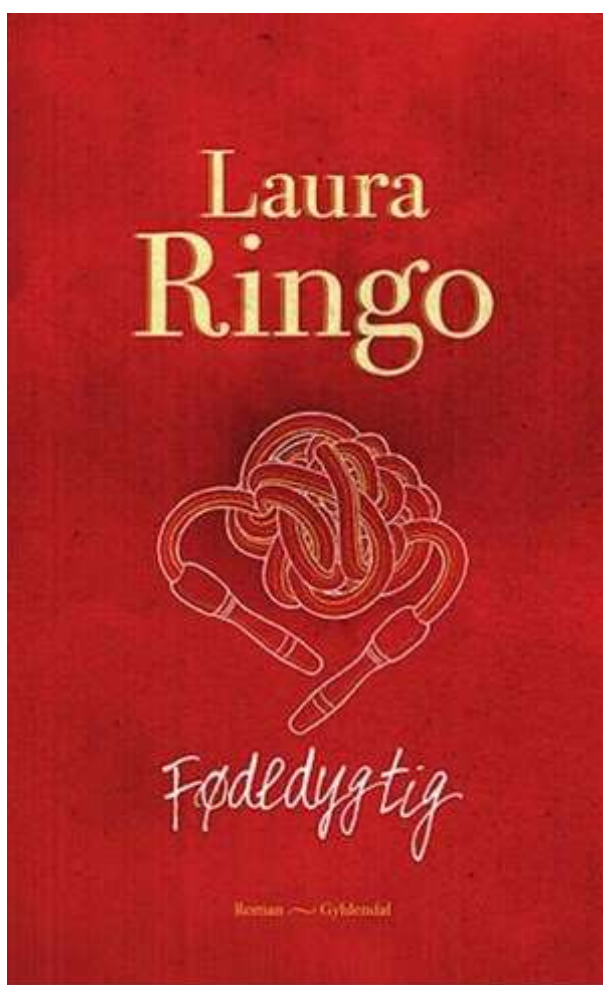

ANMELDELSE SKØNLITTERATUR 17. apr. 2020 | kl. 00:00

Den indre djævel mangler modspil i ny roman

Af: Alice Buchhave Nørlem

My Lucifer is lonely, synger Billie Elish. Det er Livs indre djævel også i Laura Ringos roman, "Fødedygtig". Den mangler en potent engel på den anden skulder, som kan levere modspil i hovedpersonens udfordrede liv som børnehaveklasseleder.

Fakta

Titel

Fødedygtig

Forfatter

Laura Ringo

Pris

200

Folkeskoleroman - kunne det være en genre? Måske er ideen slet ikke så tosset. Folkeskolen er en bane, de fleste af os har spillet på med mere eller mindre prominente placeringer og mere eller mindre heldigt resultat. Vi kender miljøet, vi kender udfordringer, glæder og sorger. Vi kender revisionen i vores erindring af konflikter og deres tilhørende ansvarsfordeling og følelser.

Der er altså rig mulighed for at etablere et solidt drama i dette genkendelige miljø. Alligevel viser det sig ofte vanskeligt. Folkeskolen som ramme kalder på klare skurke og helte, hvilket ofte demonterer relevansen af de fortællinger, som fra læreanstaltens kendte lyde, lugte og syn kunne berige os med nye indsigter.

Scherfigs syngende ørefigen til den sorte skole i "Det forsømte Forår" kan stadig vække vrede, forløsning, fortvivelse og had i den moderne læser, selvom de færreste af os faktisk har kendt skolen fra den side, som Scherfig beskriver. Men den sorte skole er en fantastisk udgangshavn for de kuldsejlede menneskeskæbner i Scherfigs univers. Hvordan kan man gøre nutidens skole, som er proppet med læringsstrategiske nyskabelser, anerkendelse, psykologisk indsigt, didaktiske udviklingsprojekter og pædagogiske ambitioner og hjerteblood, til et tilsvarende virksomt udgangspunkt - det er jo nærmest en umulig opgave.

Laura Ringo tager livtag med den opgave. Hun sætter scenen. Vi er i 0. klasse på en skole på Amager. Skolen ligger i kvarteret omkring Holmbladsgade, hvor de omkringliggende gader har landenavne, og børnene kommer fra lige så mange forskellige lande, som der er gadenavne. Sådan introducerer hovedpersonen Liv skolens elevsammensætning. Hvorvidt romanen således er en nøgleroman, er uafklaret, men kvarteret er virkeligt, og der ligger en skole med næsten samme navn ...

Liv er nyuddannet pædagog i sit første job som børnehaveklasseleder. Den forrige pædagog knækkede under presset fra, forstår man hurtigt, særligt en bestemt elev og ikke mindst elevens mor. Liv glæder sig til jobbet, hun siger ofte, at børn gør hende glad. Liv er nervøs, hun er overkritisk over for de små tiltag, hun tager for at byde eleverne velkommen. Alt sammen meget genkendeligt.

Eleven, som blev Livs forgængers banemand, byder også på betydelige udfordringer for Liv. Der er momenter af fin forbindelse mellem de to, men det meste af tiden producerer eleven stadig nye udfordringer for den uerfarne Liv. Kollegerne prøver at hjælpe uden at skræve mere, end bukserne kan klare. Den lettere irriterende praktikant er oftest irriterende, men dog af og til hjælpsom. Der er således nuancer i romanen.

Livs privatliv bliver også portrætteret med klædelig sans for virkelighedens parforholds kamparenaer. Kæresten er sympatisk, enerverende, sød og besværlig i et stadig skiftende mønster. Menneskelig ganske enkelt. Liv kæmper med drømmene om pædagoglivet, livet med kæreste(n) - igen helt genkendeligt.

Den besværlige forælder, som forsvarer sit barn med næb og kløer, den utilpassede elev med den uhensigtsmæssige adfærd, der forstyrrer undervisningen og tyranniserer de andre elever, kan de fleste lærere sikkert også genkende.

"Fødedygtig"s største fortrin er genkendeligheden. Miljøet, karaktererne, konflikterne, udfordringerne er taget lige ud af et lærerliv. Liv tvivler og fortvivler, men alligevel forløses tvivlen ikke, og Lucifer på skulderen forbliver lidt ensom i Livs tiltagende desperation. Netop fordi romanen bevæger sig så tilsyneladende hjemmevant i skolemiljøet, bliver fraværet af pædagogiske overvejelser så prægnant. Pædagogen Liv leverer ingen refleksion, så Liv reduceres til en amatør på arbejdspladsen - og det gør romanen mere letbenet end nødvendigt.

"Fødedygtig" er underholdende. Et sammenfiltret sjippetov på bogens forside rammer plet, hvis associationen skal være den genkendelige leg fra skolegården og den knugende fornemmelse af utilstrækkelighed og spirende vrede og hævntrang i maven, når udfordringerne med livets sjippetov er lige lovlig lange. Men forløsningen udebliver. Jeg savner ikke en anden slutning, jeg savner ikke en anden løsning på problemerne i romanen, men jeg savner mere begavet pædagogisk refleksion. Ikke fordi "Fødedygtig" skal gøre mig klogere, som var det en bog om pædagogik, men fordi romanens fine, nuancerede beskrivelse af skolen i dag virker underlig, når dens hovedaktør ikke er i stand til at reflektere fagligt over hverdagens faglige udfordringer.

Folkeskoleroman - ja tak. Det er underholdende og relevant. Men når det nu skal være, så sørg lige for, at korrekturlæseren har kaffe nok i koppen til at fange fejlene, det er jo skolelærere, som er hovedmålgruppen - og de kan godt blive lidt stramme i masken, hvis der er for mange slåfejl.

Kompagnistræde 34, 1208 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk